

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Filipa Dienstbiera, soudkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudce JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky**, sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, týkající se žaloby ze dne 15. 2. 2021 na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 6. 2021, č. j. 14 A 57/2021 - 6,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost žalobce **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se u Městského soudu v Praze domáhal ochrany proti nečinnosti žalované. V žalobě uvedl, že žalovanou požádal dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, o informace z její činnosti, jeho žádost však byla sdělením ze dne 12. 10. 2020 postoupena k vyřízení Generálnímu ředitelství Vězeňské služby ČR. Žalovaná ke dni podání žaloby neprovedla žádné úkony směřující k vyřízení žádosti a nereagovala na urgence. Navrhl proto, aby soud vydal rozhodnutí, že žalovaná je povinna vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o poskytnutí informací v zákonné lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.

[2] Městský soud žalobce usnesením ze dne 24. 3. 2021, č. j. 14 A 57/2021 - 3, vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů do doručení výzvy upravil žalobu tak, aby z ní bylo zjevné, čeho se domáhá. V odůvodnění usnesení soud konstatoval, že žalobce nedostál požadavkům kladeným na podání § 37 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Žalobce nespécifikoval, v jakém řízení nečinnost žalované namítá. V úvodu toliko uvedl, že podal žádost podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Jiným způsobem správní řízení, v jehož rámci žalobu podal, nespécifikoval. Současně soud žalobce poučil, že nebude-li jeho podání ve lhůtě opraveno a nebude-li tak možno v řízení pro tento nedostatek pokračovat, soud podání odmítne.

[3] Usnesení bylo žalobci doručeno dne 31. 3. 2021 a žalobce na něj nijak nereagoval. Městský soud proto žalobu usnesením ze dne 23. 6. 2021, č. j. 14 A 57/2021 - 6, podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl.

[4] Proti usnesení o odmítnutí žaloby podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. V ní namítl, že argumentace správního soudu o nepřijatelnosti žaloby, která vychází pouze z tvrzení žalované

o absenci opravných prostředků je výrazem soudní arogance a despektu k právům vězňených osob.

[5] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení.

[6] Kasační stížnost lze podat dle § 103 odst. 1 s. ř. s. podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], z důvodu vážných vad správního řízení, pro které mělo být rozhodnutí správního orgánu soudem zrušeno [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], z důvodu zmatečnosti řízení před soudem [§ 103 odst. 1 písm. c)], z důvodu nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí nebo vážných procesních vad v řízení před soudem [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], a z důvodu nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.].

[7] Dle § 104 odst. 4 s. ř. s.: „Kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jebož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.“

[8] Vzhledem k tomu, že stěžovatel napadá usnesení o odmítnutí žaloby, lze jeho tvrzení z povahy věci podřadit pouze pod kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti napadeného rozhodnutí o odmítnutí návrhu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98).

[9] Stěžovatel nesouhlasí s tím, že by jeho žaloba byla nepřípustná pro nevyčerpání opravných prostředků, městský soud však žalobu neodmítl z tohoto důvodu, nýbrž pro neodstranění vad podání. Je tak zřejmé, že stěžovatelova kasační námitka se míjí s rozhodovacím důvodem městského soudu a stěžovatel dále neuvádí, v čem měla spočívat nezákonnost odmítnutí žaloby ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Opírá tak svoji kasační stížnosti jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

[10] Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřípustnou dle § 104 odst. 4 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s. (obdobně srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 3. 2004, č. j. 1 Azs 23/2004 - 55, či ze dne 15. 9. 2009, č. j. 6 Ads 113/2009 - 43).

[11] Výrok II o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. září 2021

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu